

Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)

den 18 juli 2013*

”Överklagande — Tv-sändningar — Direktiv 89/552/EEG — Artikel 3a — Åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket avseende evenemang av särskild vikt för samhället i den medlemsstaten — Europamästerskapen i fotboll — Beslut i vilket åtgärderna förklaras vara förenliga med unionsrätten — Motivering — Artiklarna 49 EG och 86 EG — Äganderätt”

I mål C-201/11 P,

angående ett överklagande enligt artikel 56 i stadgan för Europeiska unionens domstol, som ingavs den 27 april 2011,

Union des associations européennes de football (UEFA), företrädd av D. Anderson, QC, och D. Piccinin, barrister, befullmäktigade av B. Keane och T. McQuail, solicitors,

klagande,

i vilket de andra parterna är:

Europeiska kommissionen, företrädd av E. Montaguti, N. Yerrell och A. Dawes, samtliga i egenskap av ombud, biträdda av M. Gray, barrister, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande i första instans,

Konungariket Belgien,

Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, företrädd av L. Seeboruth och J. Beeko, båda i egenskap av ombud, biträdda av T. de la Mare, barrister,

intervenienter i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av R. Silva de Lapuerta, tillförordnad ordförande på tredje avdelningen, samt domarna K. Lenaerts, E. Juhász, J. Malenovský (referent) och D. Šváby,

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: förste handläggaren M. Ferreira,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 13 september 2012,

* Rättegångsspråk: engelska.

och efter att den 12 december 2012 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- 1 Union des associations européennes de football (UEFA) har yrkat att domstolen ska upphäva den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 17 februari 2011 i mål T-55/08, UEFA mot kommissionen (REU 2011, s. II-271) (nedan kallad den överklagade domen). Genom denna dom ogillade tribunalen UEFA:s talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2007/730/EG av den 16 oktober 2007 om förenlighet med gemenskapsrätten när det gäller åtgärder som vidtagits av Förenade kungariket i enlighet med artikel 3a.1 i rådets direktiv 89/552/EEG om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EUT L 295, s. 12) (nedan kallat det omtvistade beslutet).

Tillämpliga bestämmelser

- 2 Rådets direktiv 89/552/EEG av den 3 oktober 1989 om samordning av vissa bestämmelser som fastställts i medlemsstaternas lagar och andra författningar om utförandet av sändningsverksamhet för television (EGT L 298, s. 23; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 3), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/36/EG av den 30 juni 1997 (EGT L 202, s. 60) (nedan kallat direktiv 89/552), innehöll tidigare en artikel 3a, som införts genom sistnämnda direktiv. Artikeln hade följande lydelse:

”1. Varje medlemsstat får vidta åtgärder som är förenliga med gemenskapsrätten för att säkerställa att programföretag inom dess jurisdiktion inte, med utnyttjande av exklusiva rättigheter, sänder evenemang som av den medlemsstaten anses vara av särskild vikt för samhället på ett sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i den medlemsstaten utestängs från möjligheten att följa sådana evenemang genom direktsändning eller tidsförskjuten sändning i fri TVTV. I sådana fall skall den berörda medlemsstaten upprätta en förteckning över de evenemang, nationella eller icke-nationella, som den anser vara av särskild vikt för samhället. Detta skall göras på ett klart och öppet sätt i rätt och god tid. Den berörda medlemsstaten skall härvid också bestämma om dessa evenemang skall vara tillgängliga helt eller delvis via direktsändning eller, när det är nödvändigt eller lämpligt på grundval av objektiva orsaker i allmänhetens intresse, helt eller delvis via tidsförskjuten sändning.

2. Medlemsstaterna skall omedelbart till kommissionen anmäla alla åtgärder som har vidtagits eller kommer att vidtas enligt punkt 1. Inom en period på tre månader efter anmälan skall kommissionen verifiera att sådana åtgärder är förenliga med gemenskapsrätten och meddela dem till de andra medlemsstaterna. Den skall inhämta yttrande från den kommitté som inrättas i enlighet med artikel 23a. Den skall i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* skyndsamt offentliggöra de åtgärder som har vidtagits samt minst en gång om året den konsoliderade förteckningen över de åtgärder som har vidtagits av medlemsstaterna.

3. Medlemsstaterna skall - med lämpliga medel och inom ramen för sin lagstiftning - säkerställa att programföretag inom deras jurisdiktion inte utövar de exklusiva rättigheter som förvärvats av dessa programföretag efter den dag då detta direktiv offentliggörs på sådant sätt att en väsentlig del av allmänheten i en annan medlemsstat utestängs från möjligheten att följa evenemang på det sätt som den andra medlemsstaten bestämt i enlighet med föregående punkter helt eller delvis via direktsändning eller när det är nödvändigt eller lämpligt på grundval av objektiva orsaker i allmänhetens intresse, helt eller delvis via tidsförskjuten sändning i fri TV så som den andra medlemsstaten har bestämt i enlighet med punkt 1.”

3 Skälen 18-22 i direktiv 97/36 hade följande lydelse:

- ”18. Det är väsentligt att medlemsstaterna är i stånd att vidta åtgärder för att skydda rätten till information och för att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till TV-sändningar från nationella eller icke-nationella evenemang av särskild vikt för samhället, t.ex. de olympiska spelen och världs- och europamästerskapen i fotboll. För detta ändamål behåller medlemsstaterna rätten att vidta åtgärder som är förenliga med gemenskapsrätten och som syftar till att reglera hur programföretag inom deras jurisdiktion utövar sina exklusiva rättigheter att sända sådana evenemang.
19. Det är nödvändigt att arrangemang skapas inom en gemenskapsram för att undvika att det uppstår osäkerhet på det rättsliga området och marknadsstörningar och för att samordna fri rörlighet för televisionstjänster med behovet att förhindra eventuellt kringgående av sådana nationella åtgärder som syftar till att skydda ett legitimt allmänt intresse.
20. Det är särskilt lämpligt att i detta direktiv fastställa bestämmelser om utövande av sådana exklusiva rättigheter som programföretagen kan ha förvärvat att sända evenemang som anses vara av särskild vikt för samhället i en annan medlemsstat än den som har jurisdiktion över programföretagen. ...
21. Evenemang av särskild vikt för samhället bör i detta direktiv uppfylla vissa kriterier, det vill säga vara unika evenemang, som är av allmänt intresse inom Europeiska unionen eller i en viss medlemsstat eller i en viktig del av en viss medlemsstat och anordnas i förväg av en arrangör som lagligen får sälja rättigheterna till detta evenemang.
22. I detta direktiv avses med ’fri TV’ sändning på en kanal, antingen allmän eller kommersiell, av program som är tillgängliga för allmänheten utan extra betalning utöver de finansieringskällor för sändningar som förekommer allmänt i varje medlemsstat (såsom licensavgift och/eller grundanslutningsavgift till ett kabelnät).”

Bakgrund till tvisten

4 Bakgrunden till tvisten beskrivs enligt följande i punkterna 5-15 i den överklagade domen:

- ”5 [UEFA] är det ledande europeiska fotbollsförbundet. UEFA:s huvudsakliga verksamhetsföremål utgörs av att främja utvecklingen av europeisk fotboll och att organisera ett visst antal internationella fotbollsturneringar såsom slutspelet i Europamästerskapen i fotboll (nedan kallat slutspelet i fotbolls-EM), där 16 landslag möts en gång vart fjärde år och där 31 matcher spelas totalt. Det är intäkterna från försäljningen av de kommersiella rättigheterna till dessa turneringar som gör det möjligt för UEFA att främja utvecklingen av europeisk fotboll. Mot denna bakgrund har UEFA gjort gällande att 64 procent av intäkterna från försäljningen av de kommersiella rättigheterna till slutspelet i fotbolls-EM kommer från avyttring av rättigheter att sända matcher i TV.
- 6 Genom beslut av den 25 juni 1998 upprättade ministern för kultur, media och idrott i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (nedan kallad ministern) en förteckning enligt avsnitt IV i Broadcasting Act 1996 (1996 års radio- och TV-lag). Denna förteckning innehöll de evenemang som ansågs vara av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket, däribland slutspelet i fotbolls-EM.
- 7 Denna förteckning upprättades efter samråd med 42 olika organ på initiativ av ministern i juli 1997. Samrådet avsåg utifrån vilka kriterier man skulle bedöma vikten av olika evenemang för Förenade kungariket. Detta förfarande ledde fram till att en förteckning med kriterier

upprättades i november 1997, i ett dokument från ministeriet för kultur, media och idrott. Dessa kriterier tillämpades av ministern vid upprättandet av förteckningen över evenemang av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket. Enligt dokumentet kan ett evenemang tas upp i förteckningen bland annat när det är av särskilt allmänt intresse i medlemsstaten och inte endast av betydelse för dem som normalt sett följer den aktuella sporten. Ett evenemang kan kvalificeras på detta sätt enligt dokumentet om det är fråga om ett utomordentligt viktigt nationellt eller internationellt sportevenemang eller där landslaget eller idrottsmän från Förenade kungariket deltar. Bland de evenemang som uppfyller dessa kriterier är det särskilt de som har stor TV-publik eller de som av tradition sänts direkt i fri TV som har störst chanser att tas upp i förteckningen. Vid sin bedömning tar ministern även andra faktorer i beaktande när det gäller konsekvenserna för den aktuella idrotten, såsom lämpligheten att sända ett helt evenemang direkt, påverkan för intäkterna inom den aktuella idrotten, konsekvenserna för TV-marknaden samt förekomsten av omständigheter som garanterar tillgång till evenemanget via TV- eller radiosändning i efterhand.

- 8 Enligt artikel 97 i Broadcasting Act 1996 inledde ministern därefter ett samrådsförfarande rörande vilka särskilda evenemang som skulle tas med i förteckningen. Inom ramen för detta samråd begärde ministern in yttrande från flera företag och aktörer samt från dem som innehade rättigheterna till TV-sändningarna, exempelvis UEFA. Vidare bildade ministern en samrådskommitté med namnet 'Advisory Group on listed events', som kom in med ett yttrande om vilka evenemang som borde tas med i förteckningen. När det gäller slutspelet i fotbolls-EM föreslog denna kommitté att finalen, de två semifinalerna och de matcher som spelades av landslagen från Förenade kungariket skulle tas med i förteckningen.
- 9 Enligt artikel 98 i Broadcasting Act 1996, i dess lydelse enligt Television Broadcasting Regulations 2000 (2000 års TV-förordning) delas programföretagen in i två kategorier. Den första kategorin innefattar företag som tillhandahåller tjänster utan kostnad som kan tas emot av minst 95 procent av befolkningen i Förenade kungariket [nedan kallade programföretag som driver kanaler i fri TV]. Den andra kategorin innefattar företag som inte uppfyller dessa villkor [däribland programföretag som driver betal-TV-kanaler].
- 10 Enligt artikel 101 i Broadcasting Act 1996, i dess lydelse enligt Television Broadcasting Regulations 2000, får ett programföretag som ingår i en av dessa kategorier sända direkt hela eller delar av ett evenemang som finns upptaget i förteckningen endast om en leverantör i den andra kategorin har förvärvat rättigheterna att sända hela eller delar av samma evenemang direkt i samma eller huvudsakligen samma region. Om detta villkor inte uppfylls måste det företag som vill sända direkt hela eller delar av det aktuella evenemanget utverka förhandstillstånd från Office of Communications.
11. Enligt artikel 3 i Code on Sports and Other Listed and Designated Events (lagen om sportevenemang och andra evenemang som finns upptagna i förteckningen), enligt 2000 års lydelse, delas de evenemang som finns upptagna i förteckningen över evenemang av särskild vikt för samhället in i två grupper. Grupp A inkluderar evenemang som inte kan täckas direkt och exklusivt om inte vissa kriterier är uppfyllda. Grupp B inkluderar evenemang som kan sändas direkt och exklusivt endast om bestämmelser antagits som garanterar tidsförskjuten sändning.
12. Enligt artikel 13 i Code on sports and other listed and designated events kan tillstånd från Office of Communications beviljas för evenemang i grupp A, däribland slutspelet i fotbolls-EM, när sändningsrättigheterna har varit föremål för offentlig försäljning under skäliga villkor till samtliga programföretag, utan att något organ i den andra kategorin har anmält intresse av att förvärva dessa rättigheter.

13. Genom skrivelse av den 25 september 1998 gav Förenade kungariket in den evenemangförteckning som upprättats av ministern till Europeiska gemenskapernas kommission, i enlighet med artikel 3a.2 i direktiv 89/552. Efter skriftväxling mellan Förenade kungariket och kommissionen och efter det att en ny anmälan om åtgärder getts in den 5 maj 2000, informerade generaldirektören för kommissionens generaldirektorat 'Utbildning och kultur', den 28 juli 2000, Förenade kungariket om att kommissionen inte hade några invändningar mot medlemsstatens åtgärder. Därmed skulle dessa åtgärder inom kort offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
14. Genom dom av den 15 december 2005 i mål T-33/01, Infront WM mot kommissionen (REG 2005, s. II-5897), ogiltigförklarade förstainstansrätten beslutet i skrivelsen av den 28 juli 2000. Som skäl angav förstainstansrätten att skrivelsen utgjorde ett beslut i den mening som avses i artikel 249 EG som borde ha fattats av kommissionsledamöterna i kollegium
- 15 Med anledning av [ovannämnda dom] fattade kommissionen [det omtvistade beslutet].”

Det omtvistade beslutet

- 5 I artikel 1 i det omtvistade beslutet anges följande:

”De åtgärder i enlighet med artikel 3a.1 i [direktiv 89/552] som Förenade kungariket anmälde till kommissionen den 5 maj 2000 och som offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* C 328 av den 18 november 2000 är förenliga med gemenskapsrätten.”

- 6 I enlighet med artikel 3 i beslutet ska det ”gälla från och med den 18 november 2000”.

- 7 I skälen 3-6, 18-21 samt 24 och 25 i det omtvistade beslutet anges följande:

”(3) Vid sin granskning beaktade kommissionen tillgängliga uppgifter om mediestrukturen i Förenade kungariket.

(4) Förteckningen över evenemang av särskild vikt för samhället i anmälan hade upprättats på ett klart och öppet sätt och ett omfattande samrådsförfarande hade inletts i Förenade kungariket.

(5) Kommissionen anser att de evenemang som förtecknas i anmälan av åtgärderna i Förenade kungariket uppfyller åtminstone två av följande kriterier, vilka anses vara tillförlitliga indikatorer på evenemang av vikt för samhället: i) De är av särskilt allmänt intresse i medlemsstaten och inte endast av betydelse för dem som normalt sett följer den aktuella sporten eller aktiviteten. ii) De har en allmänt erkänd specifik kulturell betydelse för befolkningen i medlemsstaten, framför allt som katalysator för den kulturella identiteten. iii) Landslaget deltar i det aktuella evenemanget i samband med en tävling eller turnering av internationell vikt. iv) Evenemanget har av tradition sänts i fri TV och haft stor TV-publik.

(6) Flera evenemang som förtecknas i anmälan av de brittiska åtgärderna, bland annat de olympiska sommar- och vinterspelen, finalerna i fotbolls-VM och i fotbolls-EM, ingår i den kategori av evenemang som av tradition ansetts vara av särskild vikt för samhället och som uttryckligen nämns i skäl 18 i [direktiv 97/36]. Dessa evenemang är av särskilt allmänt intresse i Förenade kungariket i sin helhet, eftersom de är särskilt populära bland allmänheten (oavsett deltagarnas nationalitet), och inte bara bland dem som i normala fall följer sportevenemang.

...

- (18) De förtecknade evenemangen, även de som ska betraktas som ett enda evenemang och inte som en rad enskilda tävlingar, har traditionellt sett sänts på en fri TV-kanal och har haft stor TV-publik. I de undantagsfall när detta inte har varit fallet (de förtecknade matcherna i världsmästerskapen i cricket), är förteckningen begränsad (eftersom den endast omfattar finalen, semifinalerna och landslagets matcher) och kräver endast tillräcklig sekundär mediebevakning och uppfyller ändå två av de kriterier som anses vara tillförlitliga indikatorer på evenemangens betydelse i samhället (skäl 13).
- (19) De brittiska åtgärderna framstår som tillräckligt proportionerliga för att kunna motivera ett undantag från den i EG-fördraget grundläggande principen om frihet att tillhandahålla tjänster, på grundval av dominerande orsaker i allmänhetens intresse att säkerställa tillgång för så många som möjligt till sändningar av evenemang av särskild vikt för samhället.
- (20) De brittiska åtgärderna är förenliga med [Europeiska gemenskapernas] konkurrensregler eftersom definitionen av kvalificerade programföretag för sändning av de förtecknade evenemangen bygger på objektiva kriterier som lämnar utrymme för faktisk och möjlig konkurrens i samband med förvärvandet av sändningsrättigheterna för dessa evenemang. Dessutom är antalet evenemang i förteckningen inte så stort att konkurrensen snedvrids i senare led på marknaderna för fri TV och betal-TV.
- (21) Proportionaliteten i de brittiska åtgärderna förstärks av det faktum att ett antal av de förtecknade evenemangen endast kräver tillräcklig sekundär täckning.
- ...
- (24) Det följer av förstainstansrättens dom [i det ovannämnda målet Infront WM mot kommissionen] att förklaringen att de åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 3a.1 i [direktiv 89/552] är förenliga med gemenskapsrätten utgör ett beslut och därför måste antas av kommissionen. Det måste därför genom det här beslutet fastställas att de åtgärder som Förenade kungariket anmält är förenliga med gemenskapsrätten. Åtgärderna, såsom de anges i bilagan till det här beslutet, bör offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* i enlighet med artikel 3a.2 i [direktiv 89/552].
- (25) För att garantera rättssäkerheten ska detta beslut träda i kraft från och med det datum som de av Förenade kungariket anmälde åtgärderna för första gången offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*."

Förfarandet vid tribunalen och den överklagade domen

- 8 UEFA anförde vid tribunalen åtta grunder till stöd för sitt yrkande att det omtvistade beslutet skulle ogiltigförklaras till viss del. Tribunalen avfärdade i den överklagade domen var och en av dessa grunder och ogillade talan i dess helhet. Tribunalen avslog också UEFA:s begäran om åtgärder för processledning, i vilken UEFA yrkade att tribunalen skulle förelägga kommissionen att inge ett antal handlingar.

Prövning av överklagandet

- 9 UEFA har till stöd för sitt överklagande åberopat följande sju grunder: 1) felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning vad avser kraven på klarhet och öppenhet, 2) felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning vad rör kvalificeringen av slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket, 3) felaktig rättstillämpning av fördragets bestämmelser om offentliga företag och företag som medlemsstaterna tilldelat särskilda eller exklusiva rättigheter, 4) felaktig

rättstillämpning av andra bestämmelser i fördraget på konkurrensområdet, 5) felaktig rättstillämpning av bestämmelser i fördraget om friheten att tillhandahålla tjänster och proportionalitetsprincipen, 6) felaktig rättstillämpning vad rör äganderätten och 7) felaktig rättstillämpning vad rör motiveringen av det omtvistade beslutet.

Inledande anmärkningar

- 10 Det ska för det första anmärkas att unionslagstiftaren genom artikel 3a.1 i direktiv 89/552 har tillåtit medlemsstaterna att anmäla vissa evenemang som evenemang av särskild vikt för samhället i den berörda medlemsstaten (nedan kallade evenemang av särskild vikt) och således, med utnyttjande av sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt fördraget, uttryckligen godtagit de begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster, etableringsfriheten, den fria konkurrensen och av äganderätten, som är en oundviklig följd av att dessa evenemang anses vara av särskild vikt. Såsom framgår av skäl 18 i direktiv 97/36 ansåg lagstiftaren att sådana begränsningar motiveras av syftet att skydda rätten till information och att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från nämnda evenemang.
- 11 Domstolen har redan förklarat att det är legitimt att söka uppnå ett sådant syfte. Domstolen har slagit fast att den omständigheten att evenemang av stort allmänintresse sänds med ensamrätt innebär att allmänhetens rätt till tillgång till information som rör dessa evenemang riskerar att kraftigt försämrats. I ett demokratiskt samhälle där mångfald eftersträvas är rätten till information av särskild vikt, och detta framgår extra tydligt vad rör sådana evenemang (se dom av den 22 januari 2013 i mål C-283/11, Sky Österreich, punkterna 51 och 52).
- 12 Domstolen vill för det andra precisera att enligt artikel 3a.1 i direktiv 89/552 är endast medlemsstaterna behöriga att ange vilka evenemang som är av särskild vikt samt att de förfogar över ett stort utrymme för eget skön i denna fråga.
- 13 Direktiv 89/552 innehåller nämligen ingen harmonisering av möjligheten att anmäla sådana evenemang, utan direktivet grundas på premissen att det inom unionen föreligger stora sociala och kulturella skillnader vad rör hur viktiga olika evenemang är för allmänheten. I artikel 3a.1 i direktivet föreskrivs således att varje medlemsstat upprättar en förteckning över vilka evenemang som "anses vara av särskild vikt" för dess samhälle. I skäl 18 i direktiv 97/36 understryks även att medlemsstaterna förfogar över ett sådant utrymme för skönsmässig bedömning genom att det anges att det är "väsentligt" att medlemsstaterna är i stånd att vidta åtgärder för att skydda rätten till information och för att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från evenemang av särskild vikt.
- 14 Att detta utrymme är betydande framgår dessutom av den omständigheten att direktiven 89/552 och 97/36 inte innehåller några preciseringar om dess gränser. De enda kriterier i direktiven som en medlemsstat måste beakta för att kunna förklara att ett evenemang är av särskild vikt anges i skäl 21 i direktiv 97/36. I denna bestämmelse anges att det måste vara fråga om unika evenemang, som är av allmänt intresse inom unionen eller i en viss medlemsstat eller i en viktig del av en viss medlemsstat och anordnas i förväg av en arrangör som lagligen får sälja rättigheterna till detta evenemang.
- 15 Med hänsyn till att dessa kriterier är tämligen vaga ankommer det på varje medlemsstat att ge dem ett konkretiserat innehåll och bedöma hur viktiga de aktuella evenemangen är för allmänheten med hänsyn till samhällets sociala och kulturella särdrag.
- 16 Domstolen vill för det tredje anmärka att enligt artikel 3a.2 i direktiv 89/552 har kommissionen rätt att verifiera att nationella åtgärder som anger evenemang av särskild vikt är lagenliga, vilket innebär att kommissionen har rätt att inte godkänna åtgärder som är oförenliga med unionsrätten.

- 17 Vid denna prövning måste kommissionen särskilt verifiera huruvida följande villkor är uppfyllda:
- Det berörda evenemanget har upptagits i den förteckning som föreskrivs i artikel 3a.1 i direktiv 89/552 på ett klart och öppet sätt i rätt och god tid.
 - Evenemanget kan rätteligen anses vara av särskild vikt.
 - Bedömningen att det berörda evenemanget är av särskild vikt är förenlig med unionsrättens allmänna principer, såsom principerna om proportionalitet och icke-diskriminering, med de grundläggande rättigheterna, med principerna om frihet att tillhandahålla tjänster och etableringsfrihet samt med reglerna om fri konkurrens.
- 18 Det finns dock gränser för denna prövningsrätt, särskilt vad rör prövningen av det andra och det tredje villkoret i uppräkningslistan ovan.
- 19 Medlemsstaterna har nämligen ett så stort utrymme för skönsässig bedömning (se punkt 12 ovan) att kommissionens prövningsrätt endast ska bestå i en prövning av om medlemsstaterna har gjort sig skyldiga till uppenbart oriktiga bedömningar när de valt ut evenemang av särskild vikt. När kommissionen bedömer huruvida medlemsstaten har gjort en uppenbart oriktig bedömning ska den härvid särskilt kontrollera huruvida medlemsstaten i fråga omsorgsfullt och opartiskt har prövat alla omständigheter som är relevanta i det aktuella fallet, det vill säga de omständigheter som den aktuella bedömningen grundar sig på (se, analogt, dom av den 21 november 1991 i mål C-269/90, Technische Universität München, REG 1991, s. I-5469, punkt 14; svensk specialutgåva, volym 11, s. 453, och av den 22 december 2010 i mål C-77/09, Gowan Comércio Internacional e Serviços, REU 2010, s. I-13533, punkterna 56 och 57).
- 20 Vad närmare rör det tredje villkoret i uppräkningslistan i punkt 17 ovan, vill domstolen påpeka följande. Ett beslut att anmäla ett evenemang som ett evenemang av särskild vikt medför oundvikligen begränsningar av friheten att tillhandahålla tjänster, etableringsfriheten, den fria konkurrensen och äganderätten. Unionslagstiftaren har beaktat detta och därvid ansett (se punkt 10 ovan) att dessa begränsningar motiveras av det allmänna intresset av att skydda rätten till information och att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från nämnda evenemang.
- 21 För att säkerställa att den ändamålsenliga verkan med artikel 3a i direktiv 89/552 inte går förlorad, ska kommissionen, om den berörda medlemsstaten på korrekt sätt har förklarat att ett evenemang är av särskild vikt, endast undersöka huruvida detta får följder för friheten att tillhandahålla tjänster, etableringsfriheten, den fria konkurrensen och äganderätten som går utöver vad som oundvikligen följer av att detta evenemang upptas i den förteckning som föreskrivs i artikel 3a.1.

Den första grunden: Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning av villkoret om klarhet och öppenhet

Parternas argument

- 22 Den första grunden rör punkt 94 i den överklagade domen, i vilken tribunalen förklarat att varken syftet med eller verkan av det i artikel 3a i direktiv 89/552 föreskrivna kravet på öppenhet och klarhet är att förmå den behöriga nationella myndigheten att redovisa skälen till varför den inte har följt de synpunkter och yttranden som inkommit under samrådsförfarandet. UEFA har gjort gällande att detta krav innebär att en medlemsstat inte utan närmare förklaringar kan avfärda samstämmiga råd från flera oberoende parter, däribland råden från den samrådsgrupp som medlemsstaten själv har skapat för att få råd i samband med upprättandet av den förteckning som föreskrivs i artikel 3a.1, och från konkurrensmyndigheten, och detta särskilt som dessa råd rör en mycket viktig fråga.

- 23 Förenade kungariket och kommissionen anser att den första grunden saknar stöd.

Domstolens bedömning

- 24 Det framgår av punkt 12 ovan att den nationella myndighet som anger vilka evenemang som är av särskild vikt förfogar över ett stort utrymme för eget skön i denna fråga. Av detta följer att denna myndighet inte är skyldig att följa råden från de samrådsorgan som den har rådfrågat innan den fattade sitt beslut.
- 25 Vad rör frågan om skälen till varför nämnda myndighet har valt att inte följa sådana råd, måste myndigheten – i likhet med vad som är fallet med unionsrättsakter (se dom av den 10 juli 2008 i mål C-413/06 P, Bertelsmann och Sony Corporation of America mot Impala, REG 2008, s. I-4951, punkt 166) – ange varför den anser att ett evenemang är av särskild vikt. Anledningen till detta är att de som berörs därav ska kunna få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden så att de kan tillvarata sina rättigheter, samt att kommissionen och behöriga domstolar ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt.
- 26 Tvärtemot vad UEFA har påstått behöver nämnda myndighet emellertid inte ange de specifika skälen till varför den inte har följt vissa rådgivande organs råd för att uppfylla sin motiveringsskyldighet, emedan den inte är skyldig att följa dessa råd. Det saknar härvid betydelse att flera rådgivande organ delar samma ståndpunkt.
- 27 Överklagandet kan således inte vinna bifall vad avser den första grunden.

Den andra grunden: Felaktig rättstillämpning och oriktig bedömning i kvalificeringen av slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt

- 28 Vad rör kvalificeringen av slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt resonerade tribunalen enligt följande i punkt 103 i den överklagade domen:

”... det går inte att utläsa något giltigt stöd för en princip som går ut på att endast matcher av gala-karaktär och matcher som spelas av ett landslag från Förenade kungariket kan kvalificeras som ett sådant evenemang av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket och således får tas upp i en sådan förteckning. Det är nämligen helt rimligt att se slutspelet i fotbolls-EM som ett enda evenemang snarare än som en samling individuella evenemang där det föreligger en klar skillnad mellan matcher av gala-karaktär, matcher som inte är av sådan karaktär och matcher som spelas av landslaget. Det är exempelvis välkänt att matcher i slutspelet i fotbolls-EM som inte är av gala-karaktär kan vara avgörande för hur det går för lagen, vilket innebär att deras deltagande i matcher av gala-karaktär eller matcher som spelas av landslaget kan vara beroende av utgången i dessa matcher. Matcher som inte är av gala-karaktär är exempelvis avgörande för vilken motståndare landslaget kan komma att möta i senare led i mästerskapet. Utgången i matcher som inte är av gala-karaktär kan till och med vara avgörande för om respektive landslag går vidare till nästa led i mästerskapet.”

- 29 I punkt 120 i den överklagade domen angav tribunalen följande:

”... omnämmandet av slutspelet i fotbolls-EM i skäl 18 i direktiv 97/36 [innebär] ... att kommissionen inte kan anse att åtgärden att ta upp matcherna i detta mästerskap i en förteckning över evenemang strider mot gemenskapsrätten, med motiveringen att den berörda medlemsstaten inte har meddelat kommissionen exakt vilka skäl som gör att den menar att matcherna ska anses som evenemang av särskild vikt för samhället Kommissionens eventuella slutsats att åtgärden att uppta slutspelet i fotbolls-EM som helhet i en förteckning över evenemang av särskild vikt ... är förenlig med

gemenskapsrätten, eftersom detta mästerskap är av sådant slag att det med rätta kan anses som ett unikt evenemang, kan emellertid ifrågasättas på grundval av särskilda omständigheter som visar att matcher som inte är av gala-karaktär inte är av så stor vikt för samhället i denna medlemsstat.”

Parternas argument

- 30 UEFA har kritiserat tribunalen för att den avfärdat dess argument att kommissionen inte med rätta kunde anse att Förenade kungariket hade rätt att förklara att slutspelet i fotbolls-EM i dess helhet utgör ett evenemang av särskild vikt. Enligt UEFA hade denna medlemsstat endast rätt att göra denna kvalificering för så kallade galamatcher, det vill säga finalen, semifinalerna och de matcher som spelas av denna stats landslag. Förenade kungarikets förteckning över sådana evenemang borde således inte ha omfattat matcher som inte är galamatcher, det vill säga alla andra matcher i slutspelet.
- 31 UEFA har i detta sammanhang, i den andra grundens första del, gjort gällande att tribunalen har fel i sin bedömning att den omständigheten att unionslagstiftaren omnämnt slutspelet i fotbolls-EM i skäl 18 i direktiv 97/36 innebar att kommissionen inte behövde kräva att medlemsstaterna särskilt motiverade sina beslut att uppta hela slutspelet i förteckningen över evenemang av särskild vikt. Ett sådant synsätt fritar orättmätigt kommissionen från dess skyldighet att verifiera huruvida det berörda evenemanget verkligen är ett evenemang av särskild vikt. I nämnda skäl ges endast en rad vägledande exempel på vilka typer av evenemang som kan tänkas anses vara av sådan särskild vikt, men det uppställs inte någon presumtion för att de evenemang som omnämns skulle vara av särskild vikt.
- 32 UEFA har i den andra delen av den andra grunden gjort gällande att tribunalen grundade flera av sina slutsatser på en prövning av omständigheter som kommissionen själv inte lagt till grund för sin bedömning.
- 33 UEFA har i den tredje delgrunden gjort gällande att tribunalen grundade sin analys på en uppenbart felaktig bedömning av omständigheterna.
- 34 Enligt kommissionen kan delar av den andra grunden inte upptas till sakprövning, eftersom den riktar mot tribunalens bedömning av de faktiska omständigheterna. Kommissionen anser dessutom att det helt saknas stöd för denna grund. Förenade kungariket delar kommissionens bedömning.

Domstolens bedömning

- 35 Vad rör den andra grundens första del vill domstolen inledningsvis anmärka att tribunalen i punkt 103 i den överklagade domen har förklarat att det är helt rimligt att se slutspelet i fotbolls-EM som ett enda evenemang snarare än som en samling individuella evenemang där det föreligger en klar skillnad mellan matcher av gala-karaktär, matcher som inte är av sådan karaktär och matcher som spelas av landslaget. Såsom framgår av punkt 5 i den överklagade domen uppfattar tribunalen begreppet fotbolls-EM, som det hänvisas till i skäl 18 i direktiv 97/36, som att det endast omfattar denna tävlings slutspel.
- 36 Varken detta skäl eller någon annan uppgift i direktiv 85/552 eller direktiv 97/36 innehåller emellertid något som tyder på att begreppet fotbolls-EM endast syftar på denna tävlings slutspel. Begreppet borde således i princip även omfatta mästerskapets inledning, det vill säga samtliga matcher i gruppspelen. Det är emellertid utrett att inte alla matcher i det gruppspel som föregår slutspelet rörer något större intresse hos den breda allmänheten i en viss medlemsstat, om man jämför med allmänhetens intresse för slutspelet. Det är nämligen bara vissa matcher i gruppspelen, däribland matcher som spelas av den berörda medlemsstatens landslag eller av andra landslag i samma grupp, som rörer liknande intresse.

- 37 Det vore för övrigt inte rimligt att bestrida att "galamatcherna" i allmänhet är av större vikt än vad som generellt är fallet för de matcher i slutspelet i fotbolls-EM som föregår dem, det vill säga matcherna i gruppsspelet. Det går således inte att hävda att den senare kategorin av matcher är av samma vikt som den första kategorin av matcher, och att samtliga matcher i gruppsspelet utan åtskillnad kan anses ingå i ett enda evenemang av särskild vikt, på samma sätt som "galamatcherna". Bedömningen av huruvida en viss match kan anses utgöra ett evenemang av särskild vikt kan således variera från en medlemsstat till en annan.
- 38 Av föregående överväganden följer att unionslagstiftaren inte hade för avsikt att ange att "fotbolls-EM", i den mening som avses i skäl 18 i direktiv 97/36, endast omfattar slutspelet och att fotbolls-EM är ett enda evenemang som inte kan delas upp i delar. Tvärtom ska fotbolls-EM ses som ett evenemang som i princip kan delas upp i olika matcher eller etapper, som inte nödvändigtvis samtliga kan anses utgöra evenemang av särskild vikt.
- 39 Domstolen vill emellertid anmärka att tribunalens felaktiga tolkning av skäl 18 i direktiv 97/36, och särskilt av begreppet fotbolls-EM, inte haft någon inverkan i förevarande fall.
- 40 Vad rör frågan huruvida matcher i gruppsspelet inte ska ingå i definitionen av fotbolls-EM, räcker det att erinra om att Förenade kungariket inte har tagit upp sådana matcher i sin förteckning över evenemang av särskild vikt och att det omtvistade beslutet således inte berör sådana matcher.
- 41 Domstolen konstaterar vidare att tribunalen i punkterna 128–139 i den överklagade domen – på grundval av UEFA:s uppgifter och med beaktande av den brittiska allmänhetens konkreta uppfattningar – undersökt huruvida samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM verkligen hos denna allmänhet röner tillräckligt intresse för att kunna anses ingå i ett evenemang av särskild vikt. Eftersom tribunalen kom fram till att så är fallet, kunde den med rätta fastslå att samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM kan anses ingå i ett enda evenemang som är av särskild vikt i Förenade kungariket. Tribunalens bedömning är således förenlig med vad som anförts i punkt 38 ovan.
- 42 Det framgår slutligen av övervägandena i punkterna 107-114 nedan att misstolkningen av skäl 18 i direktiv 97/36 inte påverkat tribunalens slutsats att motiveringen till det omtvistade beslutet uppfyller kraven i artikel 253 EG.
- 43 Tribunalen har emellertid – utifrån det resonemang som beskrivs i punkt 35 ovan – i punkt 120 i den överklagade domen kommit till slutsatsen att ingen medlemsstat är skyldig att meddela kommissionen de specifika skälen till varför den anser att slutspelet i fotbolls-EM i dess helhet är ett enda evenemang av särskild vikt i den berörda medlemsstaten.
- 44 Eftersom hela slutspelet i fotbolls-EM rätteligen inte kan upptas i en förteckning över evenemang av särskild vikt utan hänsyn till hur stort intresse dessa matcher röner i den berörda medlemsstaten, är medlemsstaten inte befriad från sin skyldighet att informera kommissionen om skälen till varför den med hänsyn till medlemsstatens specifika samhälleliga särdrag anser att slutspelet i fotbolls-EM utgör ett enda evenemang som i sin helhet ska anses vara av särskild vikt för detta samhälle, snarare än en samling individuella evenemang som består av ett antal olika matcher av olika intresse.
- 45 Tribunalen har således gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning i punkt 120 i den överklagade domen genom att förklara att kommissionen inte kunde anse att anmälan av matcherna i slutspelet i fotbolls-EM strider mot unionsrätten, med motiveringen att den berörda medlemsstaten inte har meddelat kommissionen exakt vilka skäl som gör att den menar att matcherna ska anses som evenemang av särskild vikt för samhället.
- 46 Det ska således prövas huruvida denna felaktiga rättstillämpning utgör grund för att upphäva den överklagade domen.

- 47 Det framgår härvid av domstolens praxis att den omständigheten att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning inte är av sådan beskaffenhet att den överklagade domen ska upphävas i den mån domslutet visar sig vara riktigt enligt andra rättsliga överväganden (se, för ett liknande resonemang, dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval och Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 47, och av den 29 mars 2011 i mål C-352/09 P, ThyssenKrupp Nirosta mot kommissionen, REU 2011, s. I-2359, punkt 136).
- 48 I förevarande mål ska det för det första anmärkas att det kan räcka att en medlemsstat avger en kortfattad motivering varför den anser att ett evenemang är av särskild vikt, för att kommissionen ska kunna göra sin prövning, under förutsättning att motiveringen är relevant. Det uppställs således inget krav på att medlemsstaten i anmälan av berörda åtgärder anger detaljerade uppgifter och siffror som rör varje aspekt eller del av det evenemang som anmälts till kommissionen.
- 49 Domstolen vill härvid anmärka att för det fall kommissionen – utifrån tillgängliga uppgifter – hyser tvivel angående huruvida ett evenemang kan anses vara av särskild vikt, ankommer det på kommissionen att begära förtydliganden från den medlemsstat som anmält evenemanget (se, analogt, dom av den 29 mars 2012 i mål C-505/09 P, kommissionen mot Estland, punkt 67).
- 50 I förevarande fall framgår det bland annat av upplysningarna om Förenade kungarikets åtgärder – vilka delgetts kommissionen den 5 maj 2000 och som bifogats det omtvistade beslutet – att denna medlemsstat ansåg att slutspelet i fotbolls-EM i dess helhet är ett evenemang av särskild vikt. Förenade kungariket angav därvid att samtliga dessa matcher (och således även matcher som inte är av gala-karaktär) är särskilt populära bland allmänheten, och inte bara bland dem som i normala fall följer fotbollsevenemang, samt att tv-publiken utan tvekan kommer att vara omfattande och att samtliga matcher traditionellt har direktsänts i fri tv.
- 51 Dessa upplysningar som Förenade kungariket delgav kommissionen i enlighet med kraven i artikel 3a.2 i direktiv 89/552 gjorde det möjligt för kommissionen att göra sin prövning. Om den ansåg så nödvändigt eller lämpligt, kunde kommissionen även begära kompletterande klagoranden från denna medlemsstat eller att den skulle inge andra handlingar än de som redan ingetts i samband med anmälan.
- 52 För det andra finns det inget som talar för att kommissionen inte gjort någon sådan prövning – som måste vara begränsad – eller att den inte, med utgångspunkt från de överväganden som framgår av punkt 50 ovan, provat huruvida ministern gjorde sig skyldig till uppenbart oriktig bedömning genom att beteckna samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt.
- 53 Det framgår av skäl 6 i det omtvistade beslutet att kommissionen verkligen verifierat huruvida hela slutspelet i fotbolls-EM, inklusive de matcher som inte är "galamatcher", röner särskilt stort intresse i Förenade kungariket, det vill säga huruvida matcherna i detta mästerskap är mycket populära bland allmänheten och inte bara bland tv-tittare som ofta följer fotbollsmatcher på tv. Det framgår vidare av skäl 18 i detta beslut att kommissionen har beaktat att hela detta mästerskap, inbegripet matcher som inte är av gala-karaktär, alltid sänts i fri tv och lockat en stor tv-publik.
- 54 Det framgår vidare av handlingarna i målet att kommissionen vid tribunalen som bilagor till sitt svaromål bifogat ett antal handlingar med de sifferuppgifter som kommissionen grundat sig på vid sin prövning av lagenligheten av de åtgärder som anmälts av Förenade kungariket, däribland uppgifter som kom från denna medlemsstat och i vilka det görs en uppdelning mellan matcher av gala-karaktär, matcher som inte är av sådan karaktär och matcher som spelas av det egna landslaget. UEFA har dock inte bestritt att dessa handlingar har fungerat som underlag för det omtvistade beslutet och har till och med medgett att kommissionen beaktat dessa statistiska uppgifter (se punkt 58 nedan).

- 55 UEFA kan slutligen inte med framgång hävda att kommissionens påstått undermåliga prövning har sin grund i att dessa sifferuppgifter rör perioden före år 2000 och att kommissionen inte har beaktat fakta som rör perioden 2000-2007, trots att kommissionen borde ha grundat det omtvistade beslutet på uppgifter som var tillgängliga när det antogs, det vill säga den 16 oktober 2007.
- 56 Det ska härvid erinras om att syftet med det omtvistade beslutet var att ersätta det beslut som ingår i skrivelsen av den 28 juli 2000, från generaldirektören för kommissionens generaldirektorat "Utbildning och kultur" till Förenade kungariket. Detta sistnämnda beslut hade ogiltigförklarats genom förstainstansrättens dom i det ovan nämnda målet Infront WM mot kommissionen, på grund av att det inte fattats av kommissionens ledamöter i kollegium. För att garantera rättssäkerheten valde kommissionen att ge det omtvistade beslutet retroaktiv verkan genom att pröva samma nationella åtgärder – det vill säga de åtgärder som Förenade kungariket anmält den 5 maj 2000 – och genom att föreskriva att detta beslut är tillämpligt från och med den 18 november 2000, det vill säga från och med den dag då dessa åtgärder offentliggjordes i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.
- 57 Av rättspraxis framgår att kommissionen kunde ge det omtvistade beslutet sådan retroaktiv verkan (se dom av den 13 november 1990 i mål C-331/88, Fedesa m.fl., REG 1990, s. I-4023, punkterna 45-47) och UEFA har inte heller bestritt att så är fallet.
- 58 Kommissionen var mot denna bakgrund skyldig att vid sin prövning utgå ifrån hur situationen såg ut år 2000. Eftersom UEFA inte framfört några invändningar, är det inte nödvändigt att pröva huruvida kommissionen borde ha beaktat denna situation när den antog det beslut som ersattes av det omtvistade beslutet eller när den offentliggjorde de anmälda nationella åtgärderna. Det ankom således på kommissionen att pröva huruvida samtliga matcher som ingår i slutspelet i fotbolls-EM vid denna tidpunkt kunde anses utgöra ett evenemang av särskild vikt. Det framgår emellertid av handlingarna i målet att UEFA inte meddelade tribunalen några uppgifter som hade kunnat göra det möjligt för tribunalen att fastställa att kommissionen inte antagit det omtvistade beslutet på grundval av de upplysningar som var tillgängliga år 2000. UEFA har tvärtom medgett att kommissionen grundat sig på existerande statistik den dag då det beslut som framgår av skrivelsen av den 28 juli 2000 fattades.
- 59 För det tredje var det tillåtet för UEFA att visa för tribunalen att kommissionen, med utgångspunkt från dessa uppgifter, borde ha dragit slutsatsen att Förenade kungariket gjort sig skyldigt till en uppenbart oriktig bedömning genom att anmäla samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt.
- 60 UEFA informerade emellertid tribunalen om publiksiffrorna för slutspelen i fotbolls-EM år 1996 respektive år 2000, och gjorde gällande att de visar att matcher som inte är av gala-karaktär inte röner något större intresse i Förenade kungariket bland tv-tittare som inte regelbundet följer fotbollssändningar.
- 61 Tribunalen undersökte dessa omständigheter i punkterna 131 och 132 i den överklagade domen, men delade inte UEFA:s bedömning.
- 62 Tribunalen fann i punkt 139 i den överklagade domen – varvid den även beaktade övriga upplysningar från UEFA, rörande perioden efter år 2000 (punkterna 128-130, 135 och 136 i samma dom) – att UEFA inte styrkt att det som anges i skälen 6 och 18 i det omtvistade beslutet (se punkt 53 ovan) var felaktigt, eller att kommissionen således borde ha dragit slutsatsen att Förenade kungariket gjort sig skyldigt till en uppenbart oriktig bedömning genom att anmäla samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM som ett evenemang av särskild vikt.
- 63 Av det ovanstående följer att tribunalens felaktiga rättstillämpning inte är av sådan beskaffenhet att den överklagade domen ska upphävas, eftersom domslutet visat sig vara riktigt enligt andra rättsliga överväganden. Den andra grundens första del saknar således verkan och ska därmed lämnas utan avseende.

- 64 UEFA har i den andra delgrunden gjort gällande att tribunalen gjorde fel då den i sin ovan i punkterna 60 och 62 nämnda bedömning grundade flera av sina slutsatser på omständigheter som kommissionen själv inte hade beaktat.
- 65 Domstolen erinrar om att tribunalen, inom ramen för den granskning av lagenligheten som avses i artikel 263 FEUF, inte får ersätta den motivering som lämnades i den överklagade rättsakten med sin egen motivering eller fylla ut en lucka i motiveringen av denna rättsakt med sin egen motivering, så att tribunalens prövning inte avser den bedömning som gjorts i rättsakten (se, för ett liknande resonemang, dom av den 24 januari 2013 i mål C-73/11 P, Frucona Košice mot kommissionen, punkterna 87-90 och där angiven rättspraxis).
- 66 Tribunalens prövning i punkterna 126-139 i den överklagade domen avser dock den bedömning som gjorts i skälen 6 och 18 i det omtvistade beslutet, och tribunalen har härvid endast konstaterat att kommissionens bedömning var riktig.
- 67 UEFA har i den tredje delgrunden gjort gällande att tribunalen grundat sin analys (se punkterna 60 och 62 ovan) på en uppenbart felaktig bedömning av de relevanta omständigheterna.
- 68 Syftet med nämnda delgrund är i själva verket att få domstolen att göra en egen bedömning av omständigheterna som ska ersätta tribunalens bedömning, utan att UEFA därvid har gjort gällande att tribunalen missuppfattade de faktiska omständigheterna och bevisningen. Enligt domstolens fasta praxis kan denna delgrund inte upptas till sakprövning (se dom av den 18 maj 2006 i mål C-397/03 P, Archer Daniels Midland och Archer Daniels Midland Ingredients mot kommissionen, REG 2006, s. I-4429, punkt 85, och domen i det ovannämnda målet ThyssenKrupp Nirosta mot kommissionen, punkt 180).
- 69 Av det ovanstående följer att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Felaktig rättstillämpning av fördragets bestämmelser om offentliga företag och företag som medlemsstaterna tilldelat särskilda eller exklusiva rättigheter

Parternas argument

- 70 I den tredje grundens första del har UEFA hävdatt att tribunalen felaktigt har låtit bli att uttala sig i den preliminära frågan huruvida artikel 86.1 EG är relevant i förevarande fall. UEFA har särskilt anmärkt att även om tribunalen har slagit fast att de åtgärder som Förenade kungariket vidtagit inte kan likställas med beviljande av särskilda eller exklusiva rättigheter, så löser detta inte frågan, eftersom de berörda företagen – däribland BBC och Channel 4 – är offentliga företag i den mening som avses i denna bestämmelse.
- 71 UEFA anser i den andra delgrunden att det av tribunalens analys framgår att tribunalen har misstolkat begreppet särskilda rättigheter i artikel 86.1 EG. Detta har fått tribunalen att felaktigt dra slutsatsen att Förenade kungarikets åtgärder inte kan jämföras med att särskilda rättigheter beviljats till programföretag som driver kanaler i fri tv. Tribunalen har bland annat gjort en formalistisk och teoretisk bedömning av frågan huruvida lagstiftningen i denna medlemsstat ger sådana programföretag särskilda rättigheter. Tribunalen har bortsett från den ekonomiska verkligheten, eftersom denna lagstiftning i praktiken gör det möjligt för programföretag som driver kanaler i fri tv att förvärva exklusiva sändningsrättigheter för matcherna i slutspelet i fotbolls-EM vad rör Förenade kungariket, samtidigt som programföretag som driver betal-tv-kanaler i praktiken inte kan förvärva sådana sändningsrättigheter.

72 UEFA har i den tredje delgrunden gjort gällande att tribunalen borde ha fastställt att särskilda rättigheter har beviljats programföretag som driver kanaler i fri tv, eftersom Förenade kungariket helt klart har beviljat dem "juridiska privilegier". Om ett programföretag som driver en betal-tv-kanal från UEFA förvärvar rätten att sända en match i slutspelet i fotbolls-EM i Förenade kungariket, kan denne inte utnyttja denna rätt om denne inte även på rimliga villkor upplåter denna rättighet till programföretag som driver kanaler i fri tv. Sistnämnda programföretag är däremot inte skyldiga att rikta något sådant erbjudande till andra programföretag som driver betal-tv-kanaler.

73 Enligt kommissionen ska den tredje grunden avvisas i den del UEFA anfört argument som inte åberopats i ansökan till tribunalen. Förenade kungariket och kommissionen anser dessutom att den tredje grunden saknar stöd.

Domstolens bedömning

74 Vad rör den tredje grundens första del ska det anmärkas att tribunalen, tvärtemot vad UEFA har hävdad, inte "låtit bli att uttala sig" i den preliminära frågan huruvida artikel 86.1 EG är tillämplig i förevarande fall. Tribunalen har prövat denna fråga i punkterna 165-171 i den överklagade domen och kommit fram till att bestämmelsen inte är relevant och därför inte tillämplig.

75 Domstolen konstaterar vidare att UEFA vid tribunalen inte anfört någon grund som går ut på att artikel 86.1 EG är tillämplig på grund av att vissa programföretag som driver kanaler i fri tv är offentliga företag, i den mening som avses i artikel 86.1 EG.

76 Enligt domstolens fasta praxis kan detta argument således inte upptas till sakprövning (se dom av den 19 juli 2012 i de förenade målen C-628/10 P och C-14/11 P, Alliance One International och Standard Commercial Tobacco mot kommissionen och kommissionen mot Alliance One International m.fl., punkt 111 och där angiven rättspraxis).

77 Vad rör den andra delgrunden är det utrett att det i ordalydelsen av artiklarna 98 och 101 i 1996 års radio- och tv-lag, i dess lydelse enligt 2000 års tv-förordning, inte görs någon åtskillnad mellan olika kategorier av programföretag. Det ska särskilt anmärkas att programföretag som driver kanaler i fri tv inte ges skydd som inte ges programföretag som driver betal-tv-kanaler, varför alla dessa programföretag kan förvärva icke-exklusiva sändningsrättigheter för evenemang av särskild vikt och sända dem utan ensamrätt.

78 Det är förvisso inte uteslutet att det i praktiken bara är vissa programföretag som driver kanaler i fri tv – såsom BBC och ITV – som i slutändan sänder samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM i Förenade kungariket (efter tillstånd från Office of Communications). Programföretag som driver betal-tv-kanaler är nämligen endast intresserade av att sända exklusivt och inkommer därför inte med något anbud för att förvärva dessa rättigheter.

79 Såsom tribunalen har konstaterat i punkt 171 i den överklagade domen är en sådan verkan resultatet av den marknadsstrategi som antagits av programföretag som driver betal-tv-kanaler, vilka har valt en affärsmodell där exklusivitet betonas, varför de är mindre intresserade av att sända evenemang av särskild vikt utan ensamrätt än vad som är fallet med programföretag som driver kanaler i fri tv. Denna verkan är således i huvudsak resultatet av den första programföretagskategorins egna affärsmässiga val och kan således inte tillskrivas Förenade kungarikets lagstiftning.

80 Vad rör den tredje delgrunden ska det anmärkas att UEFA vid tribunalen inte har anfört någon grund som går ut på att programföretag som driver kanaler i fri tv privilegieras, eftersom programföretag som driver betal-tv-kanaler är skyldiga att erbjuda dem att förvärva återutsändningsrätten för samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM. Enligt den rättspraxis som det hänvisas till i punkt 76 ovan kan ett sådant argument inte upptas till sakprövning.

81 Överklagandet ska således, vad avser den tredje grunden, i vissa delar avvisas och i övriga delar ogillas.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av andra bestämmelser i fördraget på konkurrensområdet

Parternas argument

82 UEFA har gjort gällande att det står klart att artikel 86.1 EG är tillämplig i förevarande fall. Tribunalen har därför gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning då den inte prövade frågan huruvida Förenade kungarikets åtgärder försatte BBC och ITV i en ställning som de inte utan att åsidosätta konkurrensrätten hade kunnat erhålla på egen hand eller en ställning som gjorde det lättare för dem att åsidosätta konkurrensrätten.

83 Enligt kommissionen saknar den fjärde grunden verkan.

Domstolens bedömning

84 UEFA har hävdatt att tribunalen har åsidosatt flera artiklar i fördraget på konkurrensområdet, och har vidgått att tillämpning av dessa artiklar, i det här aktuella sammanhanget, förutsätter att artikel 86.1 EG är tillämplig.

85 Tribunalen har emellertid i punkterna 165-171 i den överklagade domen slagit fast att artikel 86.1 EG inte är tillämplig. Eftersom UEFA inte har påvisat att denna slutsats är felaktig, är den fjärde grunden verkningslös. Överklagandet kan således inte vinna bifall vad avser denna grund.

Den femte grunden: Felaktig rättstillämpning av bestämmelser i fördraget om friheten att tillhandahålla tjänster och proportionalitetsprincipen

Parternas argument

86 UEFA har i den femte grundens första del hävdatt att tribunalen missuppfattade UEFA:s grund angående friheten att tillhandahålla tjänster. I förfarandet vid tribunalen hävdade UEFA att Förenade kungarikets åtgärder är diskriminerande mot programföretag som är etablerade i andra medlemsstater samt att definitionen av begreppet kvalificerade programföretag, i den mening som avses i Förenade kungarikets lagstiftning, är för restriktiv i förhållande till syftet med lagstiftningen. Tribunalen borde ha fastställt att sådana åtgärder är oproportionerliga med hänsyn till båda dessa skäl.

87 UEFA har i den andra delgrunden hävdatt att tribunalens analys är felaktig, eftersom tribunalen – enbart av den anledningen att slutspelet i fotbolls-EM kunde anses som ett och samma evenemang och att slutspelet i fotbolls-EM i sin helhet är av särskild vikt – antog att syftet att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från detta evenemang inte kan uppnås med en mindre ingripande inskränkning än den som följer av Förenade kungarikets åtgärder, såsom en förteckning endast omfattande vissa utvalda matcher i slutspelet i fotbolls-EM.

88 UEFA har i den tredje delgrunden gjort gällande att även om det antas att slutspelet i fotbolls-EM kan anses som ett unikt evenemang av särskild vikt för Förenade kungarikets samhälle, borde kommissionen ha gjort en fördjupad prövning av de anmälda åtgärdernas förenlighet med fördragsbestämmelserna om friheten att tillhandahålla tjänster och om konkurrens.

89 Enligt Förenade kungariket och kommissionen kan UEFA:s överklagande inte bifallas på denna grund.

Domstolens bedömning

- 90 UEFA har i sin femte grunds första del gjort gällande att tribunalen i praktiken har åsidosatt sin motiveringsskyldighet, eftersom tribunalen underlåtit att ta ställning till argumenten om att Förenade kungarikets åtgärder är diskriminerande och att denna medlemsstats definition av begreppet kvalificerade programföretag är för restriktiv.
- 91 Det följer av domstolens fasta praxis att tribunalen inte är skyldig att lämna en uttömmande redogörelse för vart och ett av de resonemang som parterna i målet framfört. Tribunalens motivering kan således vara underförstådd under förutsättning att den ger de berörda personerna kännedom om skälen till att den inte ansåg att det fanns fog för deras argument och under förutsättning att domstolen kan få tillräckligt underlag för att utföra sin prövning. Det ankommer särskilt inte på tribunalen att ta ställning till argument som inte är tillräckligt klara och preciserade, då de inte utvecklas ytterligare och inte åtföljs av ytterligare specificerade och understödjande argument (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 september 2008 i de förenade målen C-120/06 P och C-121/06 P, FIAMM m.fl. mot rådet och kommissionen, REG 2008, s. I-6513, punkterna 91 och 96, och av den 5 juli 2011 i mål C-263/09 P, Edwin mot harmoniseringsbyrån, REU 2011, s. I-5853, punkt 64).
- 92 Vad rör argumentet att Förenade kungarikets lagstiftning är diskriminerande, erinrar domstolen om följande. I punkterna 148 och 149 i den överklagade domen slog tribunalen fast att denna lagstiftning begränsar friheten att tillhandahålla tjänster, eftersom det är mer troligt att det är programföretag som driver en kanal i fri tv, och ”som därmed troligen har sitt hemvist i Förenade kungariket”, som sänder samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM, med i praktiken exklusiva rättigheter, och inte en konkurrent som är etablerad i en annan medlemsstat. Tribunalen har också preciserat att en sådan inskränkning kan vara berättigad om den syftar till att skydda rätten till information och att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från nationella eller icke-nationella evenemang av särskild vikt för samhället.
- 93 Tribunalen har härigenom gett en tillräcklig motivering, även om den delvis är underförstådd. Denna motivering ger UEFA möjlighet att förstå varför tribunalen inte övertygats av UEFA:s argument och den möjliggör för domstolen att utföra sin prövning.
- 94 Vad rör argumentet att begreppet kvalificerade programföretag har givits en alltför restriktiv tolkning, ska det anmärkas att denna fråga endast har tagits upp i en punkt i UEFA:s ansökan till tribunalen, vilken innehåller 176 punkter sammanlagt. Detta argument bygger dessutom endast på ett påstående om att denna definition är klart mer restriktiv än vad som är fallet i övriga medlemsstater, och att denna definition i praktiken gör att endast tre programföretag kan uppfylla de uppställda villkoren. UEFA har slutligen i sin replik endast utvecklat nämnda argument genom att lägga till två korta meningar.
- 95 Eftersom nämnda argument aldrig utvecklades särskilt i någon inlägga till tribunalen, var tribunalen således inte skyldig att ta ställning till argumentet.
- 96 Vad rör den andra delgrunden ska det anmärkas att denna bygger på en misstolkning av punkt 152 i den överklagade domen. Tribunalen har i denna punkt nämligen inte grundat sig på presumptionen att syftet att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från ett enda evenemang av särskild vikt inte kan uppnås med en mindre ingripande inskränkning. Tribunalen ansåg att talan inte kunde bifallas med stöd av UEFA:s grund, då den bygger på en felaktig premis, nämligen att Förenade kungarikets åtgärder är oproportionerliga eftersom matcher som inte är av gala-karaktär i slutspelet i fotbolls-EM inte är av särskild vikt. Tribunalen gjorde således inget som helst fel genom att i punkterna 123-141 i den överklagade domen anse att slutspelet i fotbolls-EM, i dess helhet, och således även vad rör matcher som inte är av gala-karaktär, kan anses vara av särskild vikt för samhället i Förenade kungariket.

- 97 Vad slutligen rör den tredje delgrunden, framgår det av punkt 19 ovan att det ankommer på kommissionen att endast göra en begränsad prövning av om medlemsstaterna gjorde uppenbart felaktiga bedömningar när de upprättade de nationella förteckningarna över evenemang av särskild vikt.
- 98 Överklagandet kan således inte bifallas med stöd av den femte grunden.

Den sjätte grunden: Tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning vad rör äganderätten

Parternas argument

- 99 Enligt UEFA har tribunalen gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att redan den omständigheten att slutspelet i fotbolls-EM kan ses som ett och samma evenemang av särskild vikt räcker för att intrånget i UEFA:s äganderätt, vad gäller varje enskild match i detta mästerskap, med nödvändighet ska anses vara proportionerligt. Tribunalen begick dessutom ett mer grundläggande fel då den underlät att bedöma omfattningen av inskränkningarna i UEFA:s äganderätt. Detta hindrade tribunalen från att göra en lämplig analys av frågan huruvida de nackdelar som Förenade kungarikets åtgärder hade orsakat stod i proportion till de eftersträvade målen.
- 100 Förenade kungariket och kommissionen har gjort gällande att överklagandet inte kan bifallas såvitt avser denna grund.

Domstolens bedömning

- 101 Enligt artikel 17.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna har var och en rätt att besitta lagligen förvärvad egendom, att nyttja den, att förfoga över den och att testamentera bort den. Nyttjandet av egendomen får emellertid regleras i lag om det är nödvändigt för allmänna samhällsintressen.
- 102 Det framgår härvid av övervägandena i punkterna 10, 20 och 21 ovan att intrånget i UEFA:s äganderätt redan följer av artikel 3a i direktiv 85/552 och att detta intrång i princip kan rättfärdigas av syftet att skydda rätten till information och att säkerställa bred tillgänglighet för allmänheten till tv-sändningar från evenemang av särskild vikt. Eftersom Förenade kungariket på ett korrekt sätt har förklarat att samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM ska ses som ett evenemang av särskild vikt, behövde kommissionen endast undersöka huruvida detta får sådana följder för UEFA:s äganderätt som går utöver vad som oundvikligen följer av att detta evenemang upptas i den av myndigheterna upprättade förteckningen.
- 103 Det enda som gjorts gällande av UEFA beträffande sådana effekter är emellertid att de potentiella köparna vid auktionen för de aktuella sändningsrättigheterna, det vill säga BBC och ITV, skulle ha bildat en allians och kommit med ett gemensamt anbud. Det framgår emellertid av ansökan till tribunalen att något sådant argument inte framfördes vid tribunalen. Såsom framgår av rättspraxis (se punkt 76 ovan) kan UEFA således inte anföra detta argument i förevarande mål om överklagande.
- 104 Överklagandet kan således inte bifallas vad avser den sjätte grunden.

Den sjunde grunden: Felaktig rättstillämpning vad rör motiveringen av det omtvistade beslutet

Parternas argument

- 105 UEFA har hävdad att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att inte kräva att kommissionen iakttar kravet på motivering vad avser var och en av de sex grunder som har anförts i detta överklagande. Det omtvistade beslutet borde för det första ha ogiltigförklarats för att det inte innehåller någon tillräcklig motivering till varför slutspelet i fotbolls-EM kvalificerades som ett evenemang av särskild vikt för samhället. Motiveringen till detta beslut är även undermålig vad rör frågan huruvida friheten att tillhandahålla tjänster, den fria konkurrensen och UEFA:s äganderätt har begränsats. Tribunalen borde slutligen inte ha grundat sig på förutsättningen att UEFA i egenskap av rättighetsinnehavare befann sig i en fördelaktig situation när den prövade om kommissionens motivering var tillräcklig.
- 106 Enligt Förenade kungariket och kommissionen kan överklagandet inte bifallas såvitt avser den sjunde grunden.

Domstolens bedömning

- 107 Det framgår av domstolens fasta praxis att den motivering som krävs enligt artikel 253 EG ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet. Av motiveringen ska klart och tydligt framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden och så att behörig domstol ges möjlighet att utföra sin prövning. Kravet på motivering ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälens karaktär och det intresse som de vilka rättsakten är riktad till, eller andra personer som direkt eller personligen berörs av den, kan ha av att få förklaringar. Det krävs dock inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av en rättsakt uppfyller kraven i artikel 253 EG inte ska ske endast utifrån rättsaktens lydelse utan även utifrån sammanhanget och samtliga rättsregler på det ifrågavarande området (domen i det ovannämnda målet Bertelsmann och Sony Corporation of America mot Impala, punkt 166 och där angiven rättspraxis).
- 108 Det framgår även av rättspraxis att en rättsakt kan motiveras kortfattat när den antas i ett sammanhang som är väl känt för de berörda (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 juni 2012 i mål C-335/09 P, Polen mot kommissionen, punkt 152 och där angiven rättspraxis).
- 109 Vad rör de beslut som fattats med stöd av artikel 3a.2 i direktiv 89/552 ska det anmärkas att kommissionen inte har använt sig av sin egen beslutsrätt utan endast av sin prövningsrätt, som dessutom är begränsad till frågan huruvida medlemsstaterna gjorde uppenbart oriktiga bedömningar när de valde ut evenemang av särskild vikt (se punkterna 12 och 19 ovan). Nämnade beslut ska därför tolkas med utgångspunkt från de anmälda nationella åtgärderna.
- 110 Det ska vidare anmärkas att sådana beslut berör – förutom den anmälade medlemsstaten – bland annat programföretag som driver tv-kanaler i denna stat och innehavare av exklusiva sändningsrättigheter för de berörda evenemangen. Det kan emellertid inte förnekas att dessa berörda parter har djupgående kunskaper om sammanhanget för dessa beslut, eftersom de – åtminstone för att förhandla om priserna för dessa rättigheter – anses känna till samtliga omständigheter som i betydande mån påverkar rättigheternas värde, däribland särskilt hur stort intresse allmänheten i den berörda medlemsstaten visar det aktuella evenemanget.
- 111 Motiveringen till ett kommissionsbeslut som fattas med stöd av artikel 3a.2 i direktiv 89/552 kan i sådana sammanhang således vara kortfattad. Kommissionen har särskilt möjlighet att nöja sig med att ange kortfattade skäl till varför den anser att ett evenemang är av särskild vikt. Dessutom framgår det

av de överväganden som beskrivits i punkterna 20 och 21 ovan att motiveringen till varför Förenade kungarikets åtgärder är förenliga med reglerna om friheten att tillhandahålla tjänster, den fria konkurrensen och äganderätten kan vara underförstådd. När inverkan på friheten att tillhandahålla tjänster, den fria konkurrensen och äganderätten inte går utöver vad som oundvikligen följer av att det berörda evenemanget upptas i den förteckning som föreskrivs i artikel 3a.1 i direktiv 89/552, behöver en sådan slutsats i princip inte motiveras särskilt.

- 112 I förevarande fall ska det särskilt anmärkas att det i skälen 5, 6 och 18 i det omtvistade beslutet förklaras varför kommissionen anser att samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM tillsammans kan anses utgöra ett evenemang av särskild vikt. I skäl 6 anges bland annat att detta evenemang röner särskilt stort intresse i Förenade kungariket, eftersom det är särskilt populärt bland allmänheten och detta inte bara bland tv-tittare som ofta följer sportevenemang på tv. Detta konstaterande preciseras dessutom närmare i skäl 18, av vilket det framgår att nämnda evenemang alltid har sänts i fri tv och lockat en stor tv-publik.
- 113 Tribunalen har således inte gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att anse att det omtvistade beslutet innehåller nödvändig information som dels gör det möjligt för UEFA att få kännedom om skälen till varför kommissionen anser att samtliga matcher i slutspelet i fotbolls-EM tillsammans kan anses utgöra ett evenemang av särskild vikt, dels gör det möjligt för tribunalen att pröva huruvida denna slutsats är välgrundad.
- 114 Vad rör övriga aspekter av det omtvistade beslutets motivering finns det inget i förevarande mål som tyder på att inverkan på friheten att tillhandahålla tjänster och den fria konkurrensen går utöver vad som oundvikligen följer av att slutspelet i fotbolls-EM har upptagits i förteckningen över evenemang av särskild vikt. Vad rör påståendet att intrånget i äganderätten går utöver vad som följer av denna åtgärd i sig, ska det anmärkas att UEFA framfört detta argument först vid domstolen.
- 115 Överklagandet kan således inte bifallas vad avser den sjunde grunden.
- 116 Ingen av de sju grunder som UEFA har åberopat utgör stöd för att bifalla överklagandet. Överklagandet ska därför ogillas i sin helhet, delvis för att det inte kan upptas till prövning och delvis för att det är ogrundat.

Rättegångskostnader

- 117 Enligt artikel 184.2 i rättegångsreglerna ska domstolen, när överklagandet ogillas, besluta om rättegångskostnaderna. Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna, som enligt artikel 184.1 ska tillämpas i mål om överklagande, ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att UEFA ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom UEFA har tappat målet, ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (tredje avdelningen) följande:

- 1) Överklagandet ogillas.**
- 2) Union des associations européennes de football (UEFA) ska ersätta rättegångskostnaderna.**

Underskrifter